

Reinfeldt vet inte vad en statsminister ska göra

- krönika i Östgöta-Correspondenten 2007-06-16

Tafatt eller kalkylerande? Det är inte lätt att förstå sig på Fredrik Reinfeldt.

Han syns inte och verkar inte vilja fatta vad det innebär att vara statsminister, tycker vi som tror oss veta något om hur politik ska fungera. Han är uppenbarligen en stark maktpolitiker som kunde förändra moderaterna och ena borgerligheten för att vinna regeringsmakten. Men regerandet verkar han lämna till andra.

Han vet mycket väl vad han gör, säger alternativa förståsigpåare. Han bryr sig inte om politiska journalister och proffsbedömare. Han vet att förtroendet för journalister är lågt och fattar att det är mer begåvat att resa runt i landet och träffa vanligt folk. Att låta Anders Borg och Sven-Otto Littorin leda den moderata regeringspolitiken och sköta mediekontakterna är en smart arbetsfördelning. Vad de övriga partierna gör med sina statsrådsburetter lämnar han åt dem att avgöra. Hur det blir med Lars Leijonborg i höst får vara en fråga för den nye folkpartiledaren.

Han är en blyg novis som under sitt första regeringshalvår ändå fått träffa både den gamla supermaktens (USA:s) och den nya (Kinas) presidenter. Med president Bush valde han att ägna hela tiden åt något som båda försummat man han själv nu insett vikten av – klimathotet. Om Irak sade han ingenting, inte ens om flyktingkatastrofen till följd av ockupationen. USA lär hittills ha öppnat dörren för knappt 50 (!) flyktingar från Irak medan Sverige beräknas ta emot snart 25000. Utifrån denna hedervärda svenska insats hade Reinfeldt kunnat argumentera med moralisk tyngd.

Sannolikt talade han också klimat med sin höge kinesiske gäst förra helgen. Och mänskliga rättigheter i någon allmän mening. Sedan lät han kungen och Peter Wallenberg sköta värdskapet och föredrog att fira hustruns födelsedag framför den officiella middagen på Slottet. För valet av middagsumgänge kan han säkert ha vunnit folkliga popularitetspoäng. Enligt vad hustrun berättade i intervju i Dagens Nyheter på själva födelsedagen i förrgår skulle dock familjefirandet ske samma kväll.

I Berlin har han varit hos Angela Merkel, EU:s ordförande ännu några veckor. Här har han valt rollen som medhjälpare till EU:s viktigaste och mäktigaste ledare och land i försöken att få igenom ett nytt författningsfördrag för det europeiska samarbetet. Kanske vinner Sverige därmed långsiktigt inflytande och anseende på det sätt som Finland tidigt fick som ny EU-medlem genom att lägga sig nära Tyskland. Men vad tycker Sverige i sakfrågorna?

Möjligen är allt detta bara gnälliga iakttagelser utifrån en äldre generations förväntningar på en statsminister. Men det går inte att komma ifrån att statsministern inte verkar veta vad regeringsformen kräver av honom eller vad internationella fördrag tillåter.

Statsministern ensam väljer sina statsråd och anmäler dem till riksdagen. Statsråden i utbildningsdepartementet är hans, inte folkpartiets. Statsministern och statsråden får inte ägna sig åt ministerstyre i enskilda svenska förvaltningsärenden. Men i samtal med utländska stats- och regeringschefer åligger det en statsminister att ta upp så många enskilda frågor av svenskt intresse han hinner. Till dem hör fångslade regimkritiker i stater vars ledare han träffar. ”Jag

har ansvar för det mer principiella...och våra grundläggande utgångspunkter” var statsministerns försök till försvar i Dagens Eko.

Det är både rättsligt fel och politiskt pinsamt.

ANDERS MELLBOURN